

תפ"ח 23919/08 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח-19-08-23919 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיזוני: 344935/2019

בפני	כבוד השופט - הנשיאה רות לורן
	כבוד השופט דבורה עטר
	כבוד השופט עמי קובו
מאישמה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פלוני
<u>noc'him:</u>	
	ב"כ המאישמה עוה"ד רועי ריס
	ב"כ הנאשם עוה"ד אבי כהן
	ה הנאשם הובא באמצעות שב"ס
	פסק דין

השופט עמי קובו

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום אשר מייחס לו עבירה של **ניסיונו לרצח**, לפי סעיף 305(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על-פי המתואר בעובדות כתוב האישום, מספר חודשים עברו ליום 5.8.19, חזר הנאשם להתגורר בבית הוריו, יחד עם בני משפחתו. במהלך התקופה הרלוונטית התעורר כאס בקרבו של הנאשם כלפי אביו, על רקע דרישות האב מה הנאשם לשתק פעולה עם הוריו ולשנות את התנהלותו בבית. בשבוע שקדם ליום 5.8.19 גמר הנאשם אמר לפניו באביו באמצעות סכין מטבח. הנאשם ניגש למטבח הדירה, פתח את מגירות הסכינים ונטל מהם סכין מטבח. האב הבחן בנאשם אווחז בסכין, ושאל אם בכוונה הנאשם פגוע בו (באב). כתוצאה השיב הנאשם בשלילה והחזיר את הסcin למגירה.

ביום 5.8.19 סמוך לשעה 13:30 דרש האב מה הנאשם לנוהג על פי כללי הבית ולהתקלח, אחרת יאלץ לעזוב את הדירה. הנאשם סירב להתקלח, ואז ארץ האב את חפציו הנאים במזודה. הנאשם ניגש למקלחת, ובסתור לכך גמלה בלבו החלטה להמית את אביו. בהמשך, סמוך לשעה 14:00 הלך האב לשון בחדרו.

סמוך לשעה 14:40 ניגש הנאשם למטבח הדירה ונטל מהמגירה סכין מטבח ארוכה בעלת להב באורך כ-13 ס"מ. הנאשם נכנס לחדרו של האב והבחן באביו ישן. אז התקרב הנאשם לאביו בכוונה לדקוך אותו בצווארו ולגרום למותו. הנאשם הניף את הסcin בתנועת דקירה לעבר צוואר האב, תוך שהוא צועק "אני אגמר אותך". האב התעורר משנתו, והחל נאבק בנאשם עד שגבר עליו, הפילו אראה ולקח ממנו את הסcin, והニアם נמלט מהדירה.

עמוד 1

כتوزאה ממעשו של הנאשם נגרמו לאב מהסcin חתק חודר בצדואר השמאלי ו"פצע הגנה" - חתק בכף היד, הוא פונה לבית החולים ונזקק לאשפוז במהלך החבלה בצדואר.

3. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית אשר מצאה כי הנאשם לוקה במחלה נפשי מסוג סכיזופרניה, ושורי במצב פסיכוטי פועל. בעת ביצוע המעשים המוחשיים לו בכתב האישום פעל הנאשם בהשפעת מחשבות שווא, והוא אחראי למעשים המוחשיים לו. במצבו הנוכחי, לאור הפגיעה הקשה בבדיקה המציאות, אינו כשיר לעמוד לדין. הנאשם זוקק להמשך אשפוז וטיפול רפואי.

ב"כ הצדדים הסכימו למסקנות חוות הדעת, ומכאן שאין מחלוקת כי בעת ביצוע המעשים היה הנאשם במצב פסיכוטי, וכי אינו כשיר לעמוד לדין. עוד הסכימו ב"כ הצדדים שיש להורות על הפסקת ההליכים בעניינו של הנאשם, וכי הנאשם זוקק לאשפוז רפואי.

המחלוקה היחידה שנתגלעה בין הצדדים נוגעת לסעיף העבירה אשר לגבי קיימות ראיותلقואrho להוכחת מעשה העבירה. לטענת המאשימה קיימות ראיותلقואrho להוכחת עבירה של ניסיון לרצח, ואילו לטענת ב"כ הנאשם הראיותلقואrho אין מביעות על עבירה של ניסיון לרצח, אלא על ניסיון לבצע עבירה אלימה קלה יותר. לפיכך יש להכריע בחלוקת האמורה.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה,עו"ד עינת לב ארי, קיימות ראיותلقואrho להוכחת עבירה של ניסיון לרצח. זאת גם מוביל להסתמך על הודיעות הנאשם עצמו, אשר ניתנו בהיותו במצב פסיכוטי. חומר החקירה כולל שלוש הודיעות שנגבו מהמתלון, אביו של הנאשם. בהודיעתו הראשונית מיום 5.8.19 הוא מתאר את דינמיות היחסים עם הנאשם, את מצבו הנפשי הרועע של הנאשם, את חילוקי הדעות ביניהם במשפט תקופה, ואת המחלוקת שהובילה לאירוע שבכתב האישום. הייתה בין האב לנagit מחלוקת בגין ערך שה הנאשם צריך להתקלח, האב התחל לארоз לנagit את הבגדים במזווהה, ואמר לו שאינו רצוי בבית אם אינו מכבד כליל היגיינה בסיסיים, והלך לישון. האב נרדם, והתעורר בבהלה במצב שבו הוא שומע צעקה "אני אגמר אותך", והבחן בנagit אוחז בסכין, מזקק מעליו ודוקר אותו בצדואר. האב מתאר את ההתקפות עם הנאשם, את החדפה שלו, ואת הבהלה של אשתו ובתו שנכנסו לחדר לאחר ששמעו את הדברים. בהודיעתו השנייה, מיום 7.8.19, האב מרחיב לגבי שני אירועים קודמים שבהם הייתה התרחשות בין הנאשם לבין האב בגין בגין לסכין. אירוע ראשון, כחודשיים קודם לכן, האב הבחן בנאשם בחצר הבית עשה תנועות שונות עם סכין שטמן באדמה. האב לקח מה הנאשם את הסכין, וה הנאשם ברח. אירוע נוסף, שבוע וחצי לאחר מכן לארוע שבכתב האישום - האב מספר שהבחן בנאשם במטבח "מתעסך" עם מגירת הסכינים, ומחזיק בסכין מטבח בידו. האב אמר לנagit "מה אתה רזה להרוג אותי?". האב מתאר שמאז בני הבית ישנים בדלתות סגורות. בחומר החקירה קיימות תמונות התומכות בהודעת האב, וכן קיימות הודיעות בנות המשפחה שנכחו בבית בשעת המעשה. על פי ההחלטה המאשימה אינה נדרשת להוכיח כוונה ודין בהוכחת היסוד העובדתי של העבירה.

5. לטענת ב"כ הנאשם,עו"ד אבי כהן, לא קיימות ראיותلقואrho להוכחת עבירה של ניסיון לרצח, אלא לעבירה לפי סעיף 5(א)(1) בחוק העונשין בלבד, ואף לא לעבירה לפי סעיף 329 בחוק העונשין. בודאי שגם קיים ספק, הוא צריך לפעול לטובות הנאשם. שכן מדובר בדקירה אחת בלבד, שגרמה אך לחתק שטхи של 2 ס"מ לצדואר השמאלי של צוואר האב, ללא נפichות אודם או רגשות ולא איבוד הכרה. האב נזקק למספר תפירים, ולא מעבר לכך, והלך לדרך, ללא שאושפז בבית החולים. גם

בasmacta לכלייה של הנאשם, נרשם שהעבירה שויוסה לנายน היה לפי סעיף 335 בחוק העונשין. לדברי האב הבן "זרך" לו מילים בסגנון של "אני אגמר אותך", ובריו כי אם הנאשם היה רוצה להמית את האב, היה ד Zuker אותו מבלי לומר דבר. מובן שהיסוד הנפשי של כוונה איינו רלוונטי בשל העובדה שהנายน חוליה נפש. מבחינת הפן העונדי, מדובר בבדיקה שטחית אחת, שלא הצריכה אשפוז או ניתוח, ולא איבוד הכרה.

דין - המוגרת הנורמטיבית

6. סעיף 170 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי") קובע כי בית המשפט יורה על הפסקה הילכים במקרה שבו הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין.

7. סעיף 15 בחוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א-1991 (להלן: "חוק טיפול בחולי נפש") קובע כדלקמן:

"(א) העומד הנאשם לדין פלילי ובית המשפט סבור, אם על פי ראיות שהובאו לפני מטעם אחד מבעלין הדין ואם על פי ראיות שהובאו לפני ביזמתו הוא, כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין מחמת היומו חוליה, רשאי בית המשפט למצוות שהנายน יושפוץ בבית חולים או יקבל טיפול רפואי..."

(א1) לא יתכן בית משפט צו לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח כי יש ראיותلقאהר כי הנאשם עשה את מעשה העבירה שבו הואשם בכתב האישום או שעשה מעשה עבירה אחר המבוסס על אותן עובדות או על עובדות דומות לעובדות שבכתב האישום".

בהתאם לסעיף 15(ד1) בחוק, תקופה האשפוז המרבית תיקבע בהתאם לסעיף העבירה אשר לגביו קיימות ראיותلقאהר להוכחת האשמה (וזאת לפחות מקרים חריגים). יש לציין, כי ככל שקיימות ראיותلقאהר להוכחת עבירה של ניסיון לרצח הרי שענינו של הנאשם ידוע לפני ועדה פסיכיאטרית מיוחדת על-פי סעיף 28' בחוק טיפול בחולי נפש, ולא בפני ועדה פסיכיאטרית "רגילה". לפיכך, ועל אף שהעונש המרבי בעבירות ניסיון לרצח ובעבירות חבלה בכוונה מחמירה הוא זהה (20 שנה), קיימת חשיבות להכרעה בשאלת האם הראיותلقאהר הן לעבירות ניסיון לרצח או לעבירה אחרת.

8. סעיף 15(א1) האמור לעיל התווסף לחוק טיפול בחולי נפש במסגרת תיקון מס' 8 בחוק. סעיף זה מחייב לבחון, קודם להוצאה צו אשפוז, האם חומר החקירה בתיק מציבע על קיומן של ראיותلقאהר שהנายน ביצע את העבירות המיחסות לו בכתב האישום. רק לאחר קביעה בדבר קיומן של ראיותلقאהר לעבירה מסוימת, רשאי בית המשפט להורות על מתן צו אשפוז לתקופה מרבית אשר אורכה "קבוע בהתאם לאותה עבירה".

דברי ההסבר להצעת חוק טיפול בחולי נפש (תיקון מס' 8), תשע"ב-2012 (הצ"ח הממשלה, 668, 673, 673, 668) מבחרים את חשיבות בוחנת הראיותلقאהר כדלקמן:

"על פי המחב החוקי כולם, בית משפט הקובל כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין על פי סעיף 15(א) לחוק, אינו נדרש לקבוע כי קיימות ראיותلقאהר לכך שהנายน ביצע את העבירה. גם בהנחה שככתב האישום מוגש בדרך כלל על בסיס ראייתו לכוארי מוצדק, עדין ראוי שבית המשפט יבחן אם קיימות ראיותلقאהר לכך שהנายน ביצע את העבירה. כמו כן, יתכונו מצבים שבהם אף שהנายน הואשם בעבירה מסוימת, הראיות תומכות בביצועה של עבירה אחרת, ומן הצדק לאשפוז או להורות על טיפול רפואי על בסיס העבירה האחרת. זאת ועוד... קיימת חשיבות רבה לעבירה שבה הואשם

הנasm, han l'zoruk kibbut tikkufat hashpo'oz ha-marevita v-han l'zoruk tcholton shel horavot mi-yochdot be-ubirot shel razch v-nisyon l'razch".

9. בע"פ 8721/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.1.18) קבע בית המשפט העליון, מפי כב' השופט י' אלרון, כי אמת המדינה המשפטית לבחינת עצמת הראיות לכואורה בסעיף 15(א1) בחוק, זהה לעוצמת לבחינת הראיות לכואורה לעניין מעצר עד תום ההליכים.

10. בע"פ 3083/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.8.18) הבהיר בית המשפט העליון, מפי כב' השופט א' שהם, כי במקרה שבו מדובר בחולי נפש, אין מקום לבחון את שאלת מחשבתו הפלילית של הנasm, ויש לפרש את הביטוי "ראיות לכואורה כי הנasm עשה את מעשה העבירה" שבסעיף 15(א1) בחוק טיפול בחולי נפש כמתיחס ליסוד הפייזי של העבירה בלבד. כמו כן, הבהיר כב' השופט שהם את אופן לבחינת הראיות לכואורה כדלקמן:

"לúcum, מקובלת על" עמדת המשיבה, לפייה יש לפרש את הביטוי "יש ראיות לכואורה כי הנasm עשה את מעשה העבירה", המופיע בסעיף 15(א1) לחוק טיפול בחולי נפש, כמתיחס לראיות הנוגעות ליסוד הפייזי שבعبירה, וזאת בלבד, ואין צורך להצביע על קיומן של ראיות לכואורה להוכחת יסוד המחשבה הפלילית. פירוש דומה יש ליתן לביטוי "הוא עשה את מעשה העבירה שבו הואשם", המופיע בסעיף 15(ב) לחוק.

במקרה דנן, אין מחלוקת כי המערער ذكر את בתו, א', במספריים, כעشر דקירות, han btsidu shamaili shel bitt ha-za'ha v-han bida haimanit, v-gerim la-fatzia ksha, shatzricha nitachdachof, cdi leutzor at hdimot ha-pnimi ha-rab be-gvoha. ain sefek ci muashim al-la mabsusim at hisod ha-piizi shel ubirat ha-nisyon l'razch, v-niyan l-kibou ci hozago raiyot la-cawra, lifihon ha-murur "עשה את מעשה העבירה שבו הואשם בכתוב האישום". לשאלת ha-senior, ci-zad niyan yehi l-kibou ba-ayzo ubira m-dobor, ba-huder isod ha-mashava ha-pliliet, ashiv ci bi-drak kall ha-muasha uzmo v-lmad ul-tib ha-ubira, kifi ha-makrha shel-penino. ckr, lo yehi m-dobor b-dekiorot shain mkozonot la-ivar chioni be-gvaf, cgoen ber-gala shel a', ci az niyan yehi li-yichs lnasm ha-ubira shel chbala be-covona machmira v-la-nisyon l'razch. b-makri gibol, yish laninici ci ta-omz ha-gisha ha-makrha yotter um ha-nasm".

11. מהאמור לעיל עולה כי לשם קביעת קיומן של ראיות לכואורה שהנasm עשה את מעשה העבירה שבו הואשם בכתוב האישום, יש לבחון את יסוד הפייזי שבعبירה בלבד, ובמסגרת זו לבחון האם המעשה עצמו מלמד על טיב העבירה.

ה العبירה של ניסyon l'razch mogderet basuif 305(1) be-hok ha-unshin ba-afon ha-ba: "ha-uosa achut malah, dinu maser usherim shanim: manseh shel la cdin l-gerom lmuto shel adam".

ה العبירה של chbala be-covona machmira mogderet basuif 329(1) be-hok ha-unshin ba-afon ha-ba: "ha-uosa achut malah be-covona le-hatal adam n-kot ao mom, ao l-gerom lo chbala chmora... dinu - maser usherim shanim. (1) p'atzu adam v-gerom lo chbala chmora, shel la cdin".

ה العبירה של chbala v-fatzia bn-sivot machmira, mogderet basuifim 333-335 be-hok ha-unshin ba-afon ha-ba: 333 "ha-chobel b-chbalo chbala chmora shel la cdin, dinu - maser shavu shanim". 334. "ha-p'atzu chbalo shel la cdin, dinu - maser shelosh shanim". 335 (a) "n-ubira ubira le-pi suifim 333 ao 334 - cashe-ubirin no-sha nekham ao ker, dinu - kapel ha-unsh kibou l-ubira".

ההבחנה המרכזית בין העבירות האמורות, בכל המקרים שבהם נגרמה חבלה חמורה תוך שימוש בסכין, היא בעירה ביסוד הנפשי של העבירה. לעומת, בעירה של ניסיון לרצח היסוד הנפשי הוא של כוונה להמית, בעירה של חבלה בכוונה מחמירה היסוד הנפשי הוא של כוונה להטיל באדם נכות או מום, ובעירה של חבלה ופצעה בנסיבות חמירות היסוד הנפשי הוא של מחשבה פלילתית, ללא צורך בכוונה.

ברם, כאמור לעיל, בעניין של חולן נפש, ולצורך בחינת ראיות לכך שהנאשם עשה את מעשה העבירה, אין כל להידרש לשאלת היסוד הנפשי של הנאשם. מכאן, שיש להידרש ליסודות הפיזיים של העבירה ולטיביה, ולבחון האם מעשה זהה הוא מטיבו ומטבעו מתאים לעבירה של ניסיון לרצח, או לעבירת אלימות קלה יותר.

המאפיינים הפיזיים של עבירת ניסיון רצח - כלל

12. היסוד העובדתי בעבירת הניסיון לרצח מתגבש כאשר המעשה יצא מגדר פועלות הכהנה, והוא מהוות חוליה בשרשראת מעשים שנועדו להביא, בסופו של דבר, לביצועה של העבירה המושלמת, קרי רצח. כמו כן, בעבירת ניסיון לרצח יש לבחון את קיומם של יסודות עובדיתיים של "הכהנה" ו"העדר קנטור" (שהם שניים מתוך שלושת היסודות ההכרחיים של היסוד הנפשי "כוונה תחיליה", לצד "החלטה להמית"). בנוסף לכך, יש לבחון האם המעשה שנעשה, עשוי היה, לפי טיבו וטבעו, לגרום לתוצאה הקטלנית - כאשר, מסיבות שאין תלויות בנאשם, נמנעה תוצאה זו (ראו ע"פ 1474/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פסקאות 75-63) [15.12.15]).

13. על פי הפסיקת קיימים מספר מאפיינים פיזיים לעבירת ניסיון רצח, אשר מבחנים בין היתר עבירות הניסיון לבצע מישי אלימות קלים יותר. מאפיינים אלה אמורים ממשמשים על פי רוב להוכחת היסוד הנפשי ("ההחלטה להמית" תוך שימוש ב"חזקת הכוונה"), אך יש בהם כדי להצביע על טיב העבירה. כך למשל נקבע בע"פ 437/13 **אלחיאני נ' מדינת ישראל** (24.8.15) (פסקה 36):

"כעולה מפסקתו של בית משפט זה, קיימים מספר נתונים עובדיתיים שיש לבחון על מנת לבסס, או למצער לחזק, בהיעדר הסבר אחר המניח את הדעת, את ההנחה בדבר החלטתו של הנאשם להמית את קורבנו. בין היתר, יש ליתן את הדעת לאופן ביצוע ההתה; **לאמצעי שימוש לשם ביצועה; למקום הפגיעה בקורבן; ולמספר הפגיעה בו...** כך למשל, **פגיעה באיזור חיוני בגופו של הקורבן** עשוי להוות אינדיקציה לקיומה של החלטה להמית, אף כאשר מדובר בפגיעה אחת בלבד".

בע"פ 290/87 **סבאח נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב(3) 365 (1988), נקבע כי ניתן לעשות שימוש במבחן העזר הבאים לבחינת שאלת הכוונה להמית: א. **הכלី שימוש לביצוע המעשה;** ב. **צורת הביצוע וטיב הפגיעה** (דקירה/יריה); ג. **כמויות הפגיעה;** ד. **מקום הפגיעה בגופו של הנפגע** (פגיעה באזורי רגשים במיוחד).

כך גם נקבע בע"פ 15/15 **קונקיוב נ' מדינת ישראל** (11.4.19) (כב' השופט ג' קרא):

"בצדך למד בית המשפט קמא על יסוד ההחלטה להמית מהתוצאות האובייקטיביות העשוויות ללמד על הלק נפשו של המערער. כך בע"פ 5446/99 אלימלך נ' מדינת ישראל פ"ד נ(4) 49, 56 (2002) נקבע: "כי בהיעדר סיבה להניח אחרת, ניתן להסיק מנסיבות ביצועו של מעשה קטלני כי העוסה החייבת להמית את הקורבן. כך הוא למשל כאשר הקורבן נזכר מספר פעמים או **כאשר הדקירות כוונו לאזור רגיש בגופו**..." **אם אדם תוקף בכללי קטלני את קורבנו ופוגע בו**

במקרים רגילים בוגר, ניתן להסיק מכך על החלטה להמית את המותקף ...".

וראו גם תפ"ח (מח' מרכז-lod) 16-05-11594 מדינת ישראל נ' Kongthungmon (9.8.17); ותפ"ח (מח' ח"י) 16-12-18687 מדינת ישראל נ' גונור (19.1.17).

בחינת הראיות לכואורה

14. הودעת האב מיום 5.8.19 - האב תיאר כי הגיע הביתה מהעבודה. הנאשם מתגורר אצלם בחוץ שנה, לאחר שהוא מאושפז בבית החולים פסיכיאטרי. הנאשם היה צריך סמים, חזר לשימוש בסמים, ומצבו החמיר. האב הגיע הביתה בערך בשעה 13:30, דבר עם הנאשם ו אמר לו שיכנס לתקלח ולהחליף בגדים, ואם לא "שייקח את הרגלים וילך". הנאשם נכנס לתקלח. לפני כן, האב לקח מזוודה, שם לו דברים, ואמר לו שאם הוא לא יכנס לתקלח, ישעוזב. לאחר מכן, האב הלך לנוח בערך בשעה 14:00. בהמשך, שמע צעקה, וראה את הנאשם עם סכין. הנאשם התנצל עליו וזכיר אותו בצוואר תוך אומר שהוא מש亏ה בסגנון של "אני אגמור אותך". תוך כדי שהוא מתעורר, האב תפס את הנאשם ביד, הפיל אותו על הרצפה, כשהסכין בידו של האב, אז אשטו והבנותו נכנסו לחדר מושם ששמעו את הצעקות. האב הפיל את הנאשם על הרצפה, והנ帀ה שהנ帀ה הדקירה הייתה מצד שמאל של הצוואר, ובוצעה באמצעות סכין מטבח. זו הפעם הראשונה שהנ帀ה תקף אותו. האירוע היה בחדר השינה של האב. רעייתו הזמין אמבולנס. בנוסף לפצע הדקירה בצוואר, נגרם לו חתך קטן ביד, בעת שהתנצל על הנאשם והוא יצא לו את הסכין מהיד.
15. הודעת האב מיום 7.8.19 - האב תיאר אירוע קודם שבו הנאשם השתמש בסכין. כחודשים וחצי קודם לכן, האב ראה את הנאשם מחוץ לבית, כשהסכין מטבח קטן, סכין של סלט, נעוצה באדמה. הוא קרה לנ帀ה, ולקח את הסכין מהאדמה, ואז הנ帀ה ברוח מהמקום. היה אירוע נוסף, שבוע וחצי לפני הדקירה, שבו במטבח, פתאום ראה את הנאשם "מתעסק" עם המגירה במטבח, ומהזיק סכין מטבח ביד. האב אמר לנ帀ה "מה אתה רוצה להרוג אותי?" והנ帀ה השיב "מה פתאום" והחזיר את הסכין למקום. הנאשם רק החזק את הסכין ביד, ולא כיוון אותה כלפי או כלפי אף אחד. לאחר שהאב העיר לו, הוא החזיר מיד את הסכין למגירה. מאז הם יישנים כשלות החדרים סגורות.
16. הודעת האב מיום 8.8.19 - ביום האירוע הוויוכוח החל בסביבות השעה 13:30. בסביבות 14:00-14:00 האב היה במיטה ונרדם מיד. כעבור חצי שעה הגיעו הנאשם עם הסכין.
17. דוח מסכם חקירת מ"פ - מסכם את הממצאים בזירה, ביצירוף תמונות מהזירה, לרבות תמונה הסכין וכתמי דם.
18. תמונה הסכין - מדובר בסכין בעל להב מחודד בקצהו.
19. תמונה החתך שנגרם בצווארו של האב. תמונה חתך בידו של האב (פצע התגוננות).
20. סיכום אשפוז האב בבית החולים בילנסון - האב התקבל למחלקה ביום 5.8.19 ساعה 20:31, שוחרר ביום 6.8.19 - **סה"כ שני ימי אשפוז**. תלונה עיקרית: טראומה חרורת לצוואר משמאל. התקבל כשהוא מתהלך וחש בטוב. במלבד טיפול מקומית לסגירת החתך הצווארי ע"י רופא מיען. כל הדם הגדולים נראו שמורים. התלונן על כאב מקומי קל בצוואר, ללא תלונות הקשורות לנשימה או לבליעה. חתך צווארי משמאל כ-2 ס"מ תפור. טראומה חרורת לצוואר משמאל, ללא ממצאים בהדמיה הדורשים התערבות כירורגית. אושפז להשגחה.

- .21. דוח פעולה מיום 5.8.19 - השוטר הגיע למקום, וחבר לצוות מד"א שודיעו על פצוע מדקירה שנדרך על ידי בנו. האב הוגדר במצב קל. פונה לבילנסון. הבן ברוח מהמקום. הסיכון נתפסה. הנאשם נמצא בחדר המדרגות, ונעצר.
- .22. הودעת האם, ש.צ., מיום 5.8.19 מצינית כי האב אמר לנאם شيئاً לתקלה והנאשם לא הסכים. בהמשך, הנאם התרצה וניגש לתקלה, אז האב הלך לנוח מנוחת צהרים. לפתע שמעה צrhoות איזומות, שאגות, לא מילימ, רק צעקות "או, או". כשהגיעה לחדר, ראתה את בעלہ עם דימום בצוואר והנאשם ברוח מהחדר לאחר ש开阔 את אביו, וברוח מהבית. היא ראתה את האב מדם בצוואר ומחזיק את הסיכון, לאחר שהוא נאבק עם הנאם כדי ללקחת ממנו את הסיכון. בעלہ ביקש שזמין אמבולנס. מספר ימים קודם לכך, האב ניסה לדבר עם הנאם שילך לטפל בעצמו, אז ראה את הנאשם הולך למגירה במטבח והרים סיכון, האב שאל אותו לפרש מעשייו, והנאשם החזר את הסיכון למקוםו, ואמר שאינו עושה דבר.
- .23. הודעת אחותו של הנאשם, א.צ., מיום 5.8.19, מתארת ששמעה צעקות של אביה גם את אחיה, הנאשם, צעק. שמעה את האב צעק "אי, אי". שמעה דברים נופלים, הגעה לחדר, וראתה את אביה עםدم בצוואר. האב ביקש שיזעקו עזרה. הנאשם ברוח מהבית, והאם התקשרה לד"א.
- .24. הודעת אחות נספtha של הנאשם, ר.צ., מיום 6.8.19, מתארת ששמעה צrhoות, הגעה לחדר, וראתה את הנאשם ברוח מחוץ לבית. ראתה את אביה מדם מזוואר, בעודו מחזיק מגבת ביד ולוחץ על הצוואר. האב ביקש שזמין אמבולנס, ואמה עשתה כן. האב גם נשרט בידו. הצעקות באירוע היו ממש שאגות של טירוף דעת, ולא מילימ שנאמרו. הרקע למעשים, היה שהאב ביקש מהנאשם לתקלה, משומם שהנאשם אינם מתקלים, והנאשם סירב. לאחר דין ודברים הנאשם נכנס לתקלה, ובהמשך הנאשם יצא לעשן סיגריות בחוץ. לאחר מכן, הנאשם חזר הביתה, אז היא שמעה את הצעקות.
- .25. הודעת אחות נוספת של הנאשם, מ.צ., מיום 6.8.19, מתארת שאביה ביקש מהנאשם לתקלה, הנאשם לא רצה, והאב אמר לו שם לא נוח לו, הוא יכול ללקחת את הדברים שלו ולכלכת. אח"כ הנאשם נכנס לתקלה. אביה הלך לנוח. לפתע שמעה את הנאשם צורה וצעק, ושמעה גם את אביה צעק. הגעה לחדר וראתה את הנאשם בעת שיצא מהבית. ראתה את אביה מדם ומחזיק מגבת על הצוואר, וביקש להזמין אמבולנס.
- .26. אסמכתא לכליה שהוצאה על-ידי הקצין הממונה בסעיף עבירה של "פצעה כשבירין מזמין", לפי סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין.

ישום הראיות לכואורה בנסיבות דין

- .27. בוחינת הראיות לכואורה המתוארות לעיל, בהתיחס לעבירות ניסיון רצח, מעלה כי קיימות ראיות לכואורה להוכיחת מעשה העבירה, כדלקמן:
- א. קיומו של סכסוך בין האב לנאם, אשר קדם לאירוע, בכך שהאב דרש מהנאשם שיתקלח, ואם לא יעשה כן אמר לו שייאלץ לעזוב את הבית.
- ב. פרק הזמן של חצי שעה אשר החלף, בין מועד הויכוח בין האב לנאם, לבין המועד שבו תקף הנאשם בסיכון את האב.

ג. הנאשם נטל את הסכין מהמטבח והגיע עמה לחדר השינה בעת שהאב ישן בMITTEDו, ומוביל שהדבר געשה במהלך תגרה כלשהי.

אללה לכואורה מגבשים את היסודות הפיזיים של "הכנה" ו"הuder קנטור".

ד. הדברים שאמר הנאשם במהלך האירוע: "**אני אגמור אותו**" או דבר מה דומה.

ה. **האמצעי אשר שימוש לביצוע העבירה - סכין;**

ו. **מקום הפגיעה בקורבן - בצוואר, שהוא אזור חיווי בגוף.** שיטוף הצוואר של נפגע עבירה מהוות אינדיקציה ברורה לעבירה של ניסיון לרצח (ראו ע"פ 2555/15 מוחלוס נ' מדינת ישראל [19.7.16]).

מעשים אלה בוודאי שיצאו משלב "הכנה" בלבד ונכנסו אל תחום "הניסיון".

ז. התנהגוותו של הנאשם לאחר המעשה, כאשר נמלט מהדירה.

28. אמנם מדובר בפגיעה אחת בלבד, שאינה עמוקה ולא חדרה לעומק הגוף, ומוביל שגרמה לנזק חמור, אך הדבר הוא תוצאה של העבודה שהאב התעורר, נאבק בנאשם, ונטל את הסכין מידיו. אין מדובר במקרה שבו לאחר דקירה אחת, חדל הנאשם ממעשי מרצונו.

בהתאם זה יודגש כי גם דקירה אחת באיבר חיווי עשויה להוביל על ניסיון לרצח, וזאת בפרט כאשר הדקירה מתבצעת שלא במהלך תגרה (ראו ע"פ 9045/16 אדנני נ' מדינת ישראל (פסקה 37) [7.3.18]; ע"פ 2260/98 אילוז נ' מדינת ישראל [14.12.98]; והשו ע"פ 139/86 עוזם נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(3), 343, 351 [1987]).

בסיכוןו של דבר, קיימות ראיות לכואורה להוכחת מעשה העבירה של ניסיון לרצח. ניכר כי מעשי הנאשם יצאו מדרך פעולה הכנה, והם מהווים חוליה בשרשראת מעשים שנעודו להביא, בסופו של דבר, לביצועה של העבירה המשולמת, קרי: רצח. המעשים כוללים רכיבים של "הכנה" ו"הuder קנטור". המעשה שנעשה, עשוי היה, לפי טיבו וטבעו, לגרום לתוצאה הקטלנית, אל מול התעורר האב, נאבק בנאשם ונטל ממנו את הסכין.

סוף דבר

29. **אשר על-כן, אציג לחברותי להרכיב קבוע כدلיקמן:**

א. ההליכים נגד הנאשם מופסקים בהתאם לסעיף 170 בחוק סדר הדין הפלילי.

ב. קיימות ראיות לכואורה להוכחת עבירה של ניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) בחוק העונשין, וזאת בהתאם לסעיף 15(א1) בחוק טיפול בחולי נפש.

ג. הנאשם יושפץ בבית חולים נפש לתקופה מרבית של 20 שנים וזאת בהתאם לסעיף 15(ד1) בחוק טיפול בחולי נפש.

השופטת רות לורן, נשיאה

אני מסכימה.

השופטת דבורה עטר

אני מסכימה.

הוחלט כمفורט בסעיף 29 לפסק דין של השופט עמי קובו.

מציאות בית המשפט תמציא העתק פסק הדין לפסיכיאטר המחויז.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן והודיע היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, במעמד הצדדים.